

Хәтерлим бала чагымны!

Сугыштан соңгы еллар. Безнең гаиләдә жиде кеше. Пенсия яшендәге әбием, бабам (ул чакта пенсия бирмиләр иде кебек), әти, әни, мин туге малай булып дөньяга килгәнмен һәм ике энем: Динар һәм Вабил 1941, 1945 нче елгылар. Гаиләдә фәкыйрьлек, ачлык хөкем сөрә иде. Авылда бер без генә түгел, бездән дә фәкыйрьрәк, ныграк интегүчеләр булган, билгеле.

Хәтеремдә калган: яз вакыты, әнием колхоз эшеннән соң, балтырган көпшәләре жыеп кайта иде. Су буенда йорт-жире белән, яшелчә үстереп көн күргән ике өлкән кешеләр- Сафа бабай карчыгы белән, житеп килгән чөгәндер яфрагын аш пешерергә әниемә бирә торган булганнар.

Кичен без гаиләбез белән жыелышып, ишек алдында, чирәм өстенә ашъяулык жәеп, кичке ашны ашыйбыз. Әнием табынга керешле калай белән мөлдерәмә тулы яшел чөгәндер һәм балтырган ашын китерә. Ул ашны безгә, балаларга, алюмин савытларга салып бирә. Бу сугыштан соң һәртөрле һөнәрчеләр ясап базарда күренә башлаган, халык арасында кулланды булган, янчычеләп беткән, бабам эшләпәсенә охшаган ярты литр керешле савытлар булып, ул савытларны әтием вакыт-вакыт чүкчәк белән чүкчәп, ипкә кертеп тора иде.

Бердәнбер кәжәбез ике бәрән китергәч, яшел ашыбыз сирәк кенә булсада, агаргалый башлады. Әнием әйтүе буенча, сыерыбыз зыянлап, сугыш азагында үлгән.

Өйдә он азыгы да юк иде шикелле. Нәрсәгәдер алышып берничә кадак, яртысы кибәктән

торган, солы оны бар. Аны кул илгә аша илөп, бәрәнгә бакчасында жәйгелек өчен берничә кирпечтән ясалган учак өстенә таба куеп, Гайнекамал әбием ике яшьлек Вабил энемә уч төбөдәй жәймә пешереп бирә иде. Бик сирәк очракта ул Динар энем белән миңа да элгәп куйгалый. Аның тәмлелеге!... Телеңне йотарлык булып тоела!

Әтием сугыштан култык таякларына таянып кайтып төшкәч тә, язын сугышка кадәр колхозда тракторчы буларак эшләү сәбәпле, МТС рөхсәте белән ХТЗ маркалы, шпора тәгәрмәчле, керосин белән эшли торган тракторга утырттылар. Бәлкәм, ул үзе генә белгәндер, төзәлгә да уйламаган яралы аяклар белән, ни дәрәжәдә кыенга туры килгән. Без, малай-салай, өйдәге очсыз-кырыйсыз бала-чага башкара торган мөшәккәтләрдән бушаган арада, көн саен тракторлар эшләп торган жиргә, бригадага чабабыз. Әй, кызык та карап торулары! Әтием култык таякларын руль янындагы рычагга элөп куя да, аксаклап барып керосин кранының ача, нәрсәдер баскалык, нәрсәдер тарткалык һәм кабыза торган «рукоятка» диеп аталган кәкре тимергә барып тотына. Гарип уң аяк тезен бик яхшылап үткән пластиналы ал тәгәрмәчкә төри дә, көч белән әйләндерә башлый.

Бүтән иптәшләрем алдында мин яшерен горурлык тоя идем. Чөнки әтием бу тимер гыйфриткә утырып, аны күндәм жигәнләп, төтен чыгара-чыгара китеп бара. Ул вакытта тракторист бәлкәм, хәзерге летчик-космонавтка тиң бугандыр?

Хәзер искә алам: ул елларда колхозда эшләр бик тә каты бул-

ган. Урак вакыты житсә, әнием барлык колхозда эшләүче апарлар белән бергә, кырдагы стан йортында куна ятып эшли иде. Өйгә кайтып элөгүләр бик тә сирәк булган. Әтием дә өйгә кайта алмый, кырдагы тракторлар «вагонында» куна торган иде. Аена бер кайтып та йортын күрми иде шикелле. Ә бабам инде олы яшьтә булуына карамастан, колхоз эшләренә даими катнаша, урак башыннан кибән куярга, башка эшләргә йөри. Ул бик оста, абруйлы кибән куочы, салам, печән өйгәндә өстә торучы булган. Озын-озын арыш көлтәләрен камылын тышка бик матур һәм яңгыр үтмәслек итеп югары төзә иде. Төш житкәч төшөп йөрү юк, күмәк казанда пешкән сыек кына арыш умачын озын сәнәккә элөп, солдат котелогы белән кибән башына бабама биргәннәрә хәтеремдә.

Олы яшьтәге әбием авыру булу сәбәпле, без, балалар белән мәш килә. Ә инде авылдагы бар халык, бала-чагалар, үз-үзен йөртә алган олы кешеләргә, һөммәсә дә басуда эштә. Бик кирәкле йомыш чыкканда да,

колхоз эшеннән калып булмый иде дип, әнием сөйли иде.

Әнием бик тырыш булган: кайчакта кайтып безнең хәлне дә белеп китергә өлгәргән, бер караңгыдан икенче караңгыга калып көлтә бөйлөгән. Шунуң өчен башкалар белән бертигез колхоз аңа көндә бер стакан он биргәннәр. Шул арыш оны безнең табынга азмаз үзгәреш керткән, чөнки сыек булса да, умач ашы кенә бер мәртәбә ясарга мөмкинлек булган.

Хәтеремдә, мин тәлинкәне шыпырдатып беткән, урамда иптәшләрем көтеп торалар. Малай чагымда бик шөп йөгәрә идем, беркөмгә да узарга бирмәдем. Шуңадыр инде иптәшләрем «атлы» уйнаганда, мине ат итеп куялар иде.

Уйлап карасаң, авыл халкының дөнья күтү, көнкүреш мәсьәләләре, мөшәккәтләре чиктән ашкан булган. Авылдан ерак булмаган зур урман. Ләкин аннан, ботак-чатак «уф-алла» арбасына салып кайту бик каты тыелгангамы, бәлки колхоз эшеннән бушый алмыйча, жәй

саен кышкылыкка ягулык хәстәрләү проблемасы һәркемнең үзегә үткән. Шуңа күрә, кыш башыннан ук, мал-туар астыннан чыккан һәм колхоз ат абзарынан чиратка язылып ташыган тиресне, ишек алдына өйгәннәр. Бер вакыт туры китереп (билгеле инде, колхоз рөхсәт биргәч), арыш урагына төшөр алдыннанмы, бәлки язгы чөчүдән соңмы, авыл кизәк ясау «туена» тотынган. Мичкәле арба башында утырырдай малайлар инештән ат белән су ташый, әни күрше-тирә апалар белән мичкәгә су тугырып торалар. Ат белән изелә торган басым кие саз кебек хәлгә килгәнче таптала. Икенче көнне өмә ясап, яки азгына түлөп, аларны формаларга (калыпка) салып ишек алдына төзөп куялар. Аны әйләндерү, киптерү, зуратка салу, көзгә яңгырлар башланганчы кертеп түбә астына жыюлар... Колхоз эшенә дә өлгәр, үз эшенә дә... Ничек кенә чыгыша алгандыр халык!

(Дәвам киләсе номерда).

Рамис ГИЗАТОВ,
Яңа Тирес авылы,
Абдулин районы.

НАМАЗ ВАКЫТЛАРЫ

(время местное)

ДЕКАБРЬ	Фаджр Иртә	Восход Кояш чыга	Зухр Өйлә	Аср Икенде	Магриб Ахшам	Иша Ясту
1	8-23	9-23	14-10	15-21	17-21	18-51
2	8-24	9-24	14-10	15-20	17-20	18-50
3	8-26	9-26	14-10	15-19	17-19	18-49
4	8-28	9-28	14-10	15-18	17-18	18-48
5	8-29	9-29	14-10	15-17	17-17	18-47
6	8-30	9-30	14-10	15-17	17-17	18-47
7	8-31	9-31	14-10	15-17	17-17	18-47
8	8-33	9-33	14-10	15-17	17-17	18-47
9	8-34	9-34	14-10	15-17	17-17	18-47
10	8-35	9-35	14-10	15-16	17-16	18-46
11	8-36	9-36	14-10	15-16	17-16	18-46
12	8-37	9-37	14-10	15-16	17-16	18-46
13	8-38	9-38	14-10	15-16	17-16	18-46
14	8-39	9-39	14-10	15-16	17-16	18-46
15	8-40	9-40	14-10	15-16	17-16	18-46
16	8-41	9-41	14-10	15-16	17-16	18-46
17	8-41	9-41	14-10	15-16	17-16	18-46
18	8-42	9-42	14-10	15-16	17-16	18-46
19	8-43	9-43	14-10	15-16	17-16	18-46
20	8-44	9-44	14-10	15-16	17-16	18-46
21	8-44	9-44	14-10	15-16	17-16	18-46
22	8-44	9-44	14-10	15-17	17-17	18-47
23	8-44	9-44	14-10	15-17	17-17	18-47
24	8-45	9-45	14-10	15-18	17-18	18-48
25	8-45	9-45	14-10	15-19	17-19	18-49
26	8-45	9-45	14-10	15-20	17-20	18-50
27	8-46	9-46	14-10	15-21	17-21	18-51
28	8-46	9-46	14-10	15-21	17-21	18-51
29	8-46	9-46	14-10	15-22	17-22	18-52
30	8-46	9-46	14-10	15-23	17-23	18-53
31	8-46	9-46	14-10	15-24	17-24	18-54

Данные предоставлены Бугурусанским муфтиятом. Возможна разница во времени в сравнении с другими источниками, на 3-5 минут.

Кыстыбий

Кыстыбий готовят из дрожжевого теста. Для 1 кг теста необходимо 500-700 гр. муки, 200 — 250 г воды или молока, 30 г сахарного песка, 100 г масла, 2 яйца, соль. Воду или молоко тщательно смешивают с сахарным песком, солью, яйцами и маслом. Затем добавляют просеянную муку и замешивают тесто до тех пор, пока оно не перестанет прилипать к рукам и краям посуды.

Дав немного «постоять» тесту, разделить его на куски по 75 г, каждый из которых раскатать, поджарить на сухой сковороде сначала одну, потом другую сторону. Готовые пластины накрыть полотенцем, чтобы оставались мягкими.

Для начинки готовят картофельное пюре: добавляют в него горячее молоко, топленое

масло, обжаренный без жира лук. Все смешать. На половину пласта кладут начинку, другой половинкой накрывают.

Смазать сверху топленным маслом. Готовые кыстыбий укладывают на сковороду, закрывают крышкой и ставят в духовку на 10 — 15 минут.

Кыстыбий подавать к столу горячими, вместе с топленным сливочным маслом.

Кош теле

На 1 кг муки: 10 яиц, 100 г молока, соль, для жарки 600 г топленого масла, для теста 30 г сахарного песка, для посыпки сверху 100 г сахарной пудры, немного чайной соды.

В миску положить сахарный песок, яйца, молоко, соль по вкусу, чайной соды и мешать до полного растворения сахарного песка. Затем добавить муку столько, чтобы получилось крутое тесто.

Тесто раскатать толщиной в 1 — 1,5 мм и ножом разрезать на ленты шириной 3 — 3,5 см. В свою очередь ленты разрезать на параллелограммы длиной 4 — 5 см и приготовить на кипящем жире. Дать остыть, посыпать сахарной пудрой, уложить в вазы.

УЧРЕДИТЕЛЬ:
ТАТАРСКАЯ НАЦИОНАЛЬНО
КУЛЬТУРНАЯ АВТОНОМИЯ
АДРЕС РЕДАКЦИИ:
С.АСЕКЕЕВО, УЛ.ЧАПЛЕВА 24.
ТЕЛЕФОН: (353-51) 2-22-81

Распространяется в Асекеевском, Абдулинском, Бугурусанском, Матвеевском, Пономаревском, Северном районах. Свидетельство о регистрации ПИ №ТУ 56-00065, выданное Управлением Федеральной службы по надзору в сфере связи и массовых коммуникаций по Оренбургской области.

Газета отпечатана в Бугурусанской типографии. 461600, г. Бугурусан, ул. Революционная, 14. Цена свободная. ТИРАЖ: 2000 ЭКЗ.